

Zadeva C-352/08

Modehuis A. Zwijnenburg BV

proti

Staatssecretaris van Financiën

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden)

„Približevanje zakonodaj – Direktiva 90/434/EGS – Skupni sistem obdavčitve za združitve, delitve, ločitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic – Člen 11(1)(a) – Uporaba za davek na promet nepremičnin“

Sklepni predlogi generalne pravobranilke J. Kokott, predstavljeni 16. julija 2009	I - 4306
Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 20. maja 2010	I - 4321

Povzetek sodbe

1. *Vprašanja za predhodno odločanje – Pristojnost Sodišča – Razlaga, ki je bila zaprosena zaradi uporabe določbe prava Unije, ki je bila uveljavljena z nacionalnim pravom, v notranjem položaju – Pristojnost za dajanje te razlage (člen 267 PDEU)*
2. *Približevanje zakonodaj – Skupni sistem obdavčitve za združitve, delitve, ločitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic – Direktiva 90/434 – Transakcije, katerih namen je davčna utaja ali izogibanje plačilu davka (Direktiva Sveta 90/434, člen 11(1)(a))*

1. Kadar nacionalna zakonodaja za povsem notranje položaje, predvsem zato, da bi se izognila diskriminaciji ali morebitnemu izkrivljanju konkurence, sprejme enake rešitve, kot jih določa pravo Unije, je zagotovo v interesu Unije, da se zaradi izogibanja prihodnjim razhajajočim se razlagam določbe ali pojmi iz prava Unije razlagajo enako, in sicer ne glede na okoliščine, v katerih se uporabljajo.

Države članice lahko namreč v skladu s tem členom le izjemoma in v posebnih primerih zavrnejo uporabo ali odvzamejo ugodnosti vseh ali nekaterih določb. Zato je treba določbo člena 11(1)(a) Direktive 90/434, ker gre za izjemo od splošnih pravil, razlagati ozko, pri čemer je treba upoštevati njeno besedilo, njen namen in okvir, v katerega spada. S sklicevanjem – kar zadeva veljavne komercialne razloge – na prestrukturiranje ali racionalizacijo dejavnosti družb, ki sodelujejo v predvideni operaciji, zaradi obstoja katerih ne bi veljala domneva davčne utaje ali izogibanja plačilu davka, ta določba torej očitno spada na področje združitve družb in drugih operacij prestrukturiranja, ki se nanje nanašajo, in se torej uporablja samo za davke, ki se poberejo ob takih operacijah.

(Glej točko 33.)

2. Člen 11(1)(a) Direktive 90/434 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic je treba razlagati tako, da uporabe preferencialnih sistemov iz te direktive ni mogoče zavrniiti zavezancu, ki je prek pravne konstrukcije, ki vključuje združitve podjetij, nameraval preprečiti obdavčitev z davkom na promet nepremičnin, če ta davek ne spada na področje uporabe te direktive.

Poleg tega Direktiva 90/434 ne vzpostavlja popolne harmonizacije davkov, ki jih je mogoče pobrati ob združitvi ali podobni operaciji med družbami različnih držav članic. Z vzpostavitvijo davčno nevtralnih pravil glede na konkurenco se ta direktiva omejuje na odpravo nekaterih davčnih omejitev, povezanih s čezmejnimi prestrukturiranjem podjetij. Iz tega izhaja, da se preferencialni sistemi, ki jih je uvedla Direktiva 90/434, lahko uporabljajo samo za davke, ki so izrecno navedeni v njej, zato se zanje lahko uporabi izjema iz člena 11(1)(a) te direktive. Ker v tej direktivi ni nobenega indica, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati,

da je bil njen namen pravico do preferencialnih sistemov razširiti na druge davke, kot je davek, ki se pobere ob pridobitvi nepremičnine, ki je v zadevni državi članici, je treba šteti, da še vedno spadajo v davčno pristojnost držav članic ter da ugodnosti preferencialnih sistemov, ki jih uvaja Direktiva 90/434, na podlagi člena 11(1)(a) te direktive, ni mogoče odreči, da bi se tako nadomestilo neplačilo davka, katerega osnova in stopnja sta

nujno različna od tistih, ki se uporabijo pri združitvah družb in drugih operacij prestrukturiranja, ki jih zadevajo.

(Glej točke od 45 do 47, 49, 50, od 52 do 54 in 56 ter izrek.)